

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Centrum vedecko-technických informácií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody č. 19, proti odporcom **1/ L. – V.**, so sídlom v B., **2/ V. D. L. N.**, so sídlom v B., **o určenie neplatnosti hospodárskej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 30/2001, o dovolaní odporcu 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2008 sp. zn. 9 Co 469/2007, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie odporcu **2/ o d m i e t a.**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením z 15. januára 2007 č. k. 15 C 30/2001 Mgr. O. B. (štatutárny zástupca odporcu 2/) neodpustil zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 24. mája 2005 č. k. 15 C 30/2001 – 59. Uviedol, že Mgr. O. F. odvolanie podal po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty 23. 1. 2006 a písomným podaním doručeným súdu 6. 3. 2006 požiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania , ktorú odôvodnil skutočnosťou, že od 9. 2. 2005 do 25. 8. 2005 bol umiestnený vo väzbe a od 14. 2. 2005 do 14. 3. 2006 bol práceneschopný. Na základe toho dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 58 O. s. p. , t. j. pre vyhovenie návrhu (na odpustenie zmeškania lehoty), lebo nebol podaný v zákonnej 15 – dňovej lehote po odpadnutí prekážky a nebol s ním ani spojený úkon.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie Mgr. O. F. (štatutárny zástupca odporcu 2/ uznesením z 29. apríla 2008 sp. zn. 9 Co 469/2007 odvolanie ako oneskorene podané

odmietol. Uviedol, že napadnuté uznesenie bolo Mgr. O. F. (predseda predstavenstva – štatutárny orgán odporcu 2/) doručované dňa 20. 2. 2007 , opakovane dňa 21. 2. 2007 (pozn. nesprávne uvedené 21. 2. 2006) , ktorým dňom bolo uložené na pošte. Tretím dňom doručenia bol deň 24. 2. 2007 , ale keďže išlo o sobotu, tak za tento tretí deň doručenia sa považuje pondelok 26. 2. 2007 (§ 57 ods. 2 O. s. p.) a posledným dňom pätnásťdňovej zákonnej lehoty na podanie odvolania bol deň 13. 3. 2007 (utorok). Mgr. O. F. ale podal odvolanie na súde prvého stupňa (čl. 160) až 9. 10. 2007 t. j. po uplynutí lehoty stanovenej ustanovením § 204 ods. 1 O. s. p. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že tento je oprávnenou osobou odporcu 2/ (právna forma – družstvo) prijímať písomnosti a odporca 2/ stále sídli na adrese Jozefská 15, Bratislava, na ktorú adresu (okrem odvolateľa) bola súdna zásielka doručovaná a keďže sa vrátila nedoručená s poznámkou adresát neznámy , považuje sa za doručení aj podľa § 48 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie Mgr. O. F. . Navrhol ho (ako aj uznesenie súdu prvého stupňa) spolu s rozsudkom okresného súdu z 24. 5. 2005 zrušiť, konanie zastaviť pre neodstrániteľné procesné nedostatky podľa § 103 O. s. p. a návrh odmietnuť pre jeho nedôvodnosť . Namietal odňatie mu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p . Nesprávny úradný postup videl v tom, že sa pri doručovaní zásielok neriadil jeho žiadosťou nachádzajúcou sa v spise na čl. 42 (doručovanie na adresu uvedenú v podaní) a v tom, že odvolací súd nerozhodol o jeho odvolaní . Namietal tiež postup súdu pri rozhodovaní vo veci samej , ktorý považoval za taký, ktorý je v rozpore s medzinárodným právom .Poukázal na zmluvu o kúpe podniku zo 4. 6. 2003 , na nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby (kupujúci P.P. N.P INC..), na nedostatok právomoci súdu vo veci konať, na nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa (nejde o právneho nástupcu Československej socialistickej republiky),a tiež aj na nemožnosť plnenia , na uplatnenie vzájomného návrhu, o ktorom súd nerozhodol, na zákaz litispedencie a na uplatnenie návrhu podľa § 93 O. s. p., odloženého bez rozhodnutia súdu.

Navrhovateľ sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 12 O. s. p.) , bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje

proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, teda uznesenie, ktoré nespadá pod žiadnu z uvedených možností . Možno preto vyvodit', že podľa § 239 ods. 1, 2 O. s. p. dovolanie nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu vyplývajúcu z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p. , ale sa zaoberal aj otázkou, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania , c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol nesprávne obsadený súd, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady

konania, ktoré dovolací súd posudzoval výlučne vo vzťahu k dovolaním napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu (rozhodnutie vo veci samej nebolo predmetom prieskumu dovolacím súdom) neboli dovolacím súdom zistené.

Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že odporca namieta, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. . Teda, že mu postupom súdu, ktorý sa nezaoberal dôvodmi jeho odvolania (odmietol odvolanie ako oneskorene podané) bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým dovolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje . Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že za skutočnosť určujúcu začiatok lehoty na podanie odvolania treba považovať deň doručenia rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 48 ods. 1 O. s. p. písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám, doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosti prijme.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Citované ustanovenie upravuje zákonnú fikciu doručenia , podľa ktorej sa za tam stanovených podmienok písomnosť považuje za doručenú, uplynutím trojdňovej lehoty počítanej odo dňa vrátenia nedoručenej zásielky súdu.

Vzhľadom na to, že odporca 2/ je právnickou osobou (právna forma - družstvo) bolo potrebné pri doručovaní jej určených písomností postupovať v súlade s citovaným ustanovením. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že sídlo odporcu 2/ (v čase doručovania uznesenia súdu prvého stupňa) bolo na adrese Jozefská 15, Bratislava. Na túto adresu , ako aj na adresu uvedenú Mgr. O. F. v jeho žiadosti (čl. 42) bola zásielka s uznesením súdu prvého stupňa doručovaná. Obidve zásielky boli vrátené súdu ako nedoručené s poznámkou adresát neznámy dňa 21. februára 2007. Tretím dňom od vrátenia zásielky bol 24.február 2007. Keďže v tento deň išlo o sobotu , za deň ich doručenia treba považovať deň 26. február 2007 (§ 57 ods. 2 O. s. p.) a posledným dňom pätnásťdňovej lehoty na podanie odvolania bol 13. marec 2007 (§ 204 ods. 1 O. s. p.). Odporca 2/ podal odvolanie až dňa 9. 10. 2007, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Preto odvolací súd správne rozhodol, ak odvolanie odporcu 2/ ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) a svojím postupom neodňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu 2/ podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu , proti ktorému je takýto opravný prostriedok neprípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úspešnému navrhovateľovi, proti odporcovi 2/, ktorý úspech nemal, nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu žiadne trovy tohto konania nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Nezohľadnil pritom písomné podanie Mgr. O. F. , označené ako odňatie veci zákonnému sudcovi zo 4. apríla 2011 , nebolo príslušným senátom vyhodnotené za námietku zaujatosti (VI. časť bodu 11 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2011) smerujúcu voči senátu rozhodujúcemu v danej veci v súlade s Opatrením, ktorým sa

mení a dopĺňa Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010 v znení neskorších zmien a doplnení (Spr. 101/2010).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta